

Dolly Dahl Jensen med sin dejlige puddel Bambi.

Er i kridthuset hos

1. og 2. etage 1. og 2. etage

Tekst: Paul Nielsen
Foto: Povl Klavsen

Dolly Dahl Jensen, værtinde i Graven 12 og 13, har forlængst opdaget, at livet ikke er en selvfølge. Man skal slås for at få en god tilværelse. Man skal have vilje og gåpåmod, og så sker det alligevel ind imellem, at der opstår situationer, som kan synes uovervindelige.

Så er det en rar følelse for hende at vide, at hun er omgivet af mennesker, der holder af hende, og som, hvor småt det end kan være, gerne vil række hende en hjælpende hånd. Også fordi hun selv er et både varmt og hjælpsomt menneske.

Fylder 70 år

Dolly, der bor Hovmarksvej 32 c i Stensballe, runder påskedag den 11. april, 70 år. Hun kan se tilbage på et slidsomt liv, men lykkeligvis også mange glædelige stunder. Hun har i 30 år sat sit præg på restaurationslivet i Horsens og er den, der har den ældste beværterbevilling i Horsens.

Som hun siger: »Jeg har kendt til at have det endog meget småt. Jeg har flere gange ledt efter en femøre for at få kartofler til børnene. Jeg har sendt dem til antikvarboghandleren for at sælge bøger, så der kunne blive til middagsmad».

Det er ikke altid nogen spøg at være enlig mor, men Dolly har klaret de mange skær uden de helt store skrammer. Det vigtigste for hende er, fremhæver hun, familien, personalet og kunderne. Det giver en god ballast i tilværelsen. Hendes første selvstændige forretning var Rytterkroen som hun overtog i 1963, som gennem årene har haft en stor kundekreds, og hvor hun såmænd også har været med til at opdrage de unge, der kom.

At drive restaurant er ikke altid nogen let opgave, men Dolly har haft den rigtige indstilling til, hvordan det nu skulle gøres. Hos hende har man kunnet finde fredelige og trygge omgivelser. Hos hende har man kunnet spise veltillavet mad.

Og det med opdragelsen, ja, hertil siger hun, at det har givet hende mange glæder, og hun føler, at hun her har levet op til sit ansvar. F. eks. har hun aldrig solgt spiritus for

enhver pris. De unges forældre har her kunnet stole på hende.

Det kan være et slid at drive en forretning som hendes. Hun har aldrig været bange for at give et nap med, hvor der var brug for hende. Ofte har man kunnet finde hende i køkkenet. Ved andre lejligheder har hun færdes i forretningen for at hygge om gæsterne. Hun har også ind imellem været dørvogter, så eventuelle uromagere ikke kom ind.

Hello Dolly

Ja, hun har såmænd selv stået på toiletterne og gjort rent der. Det er nemlig et særkende for Dolly, at alt skal være sådan, at gæsterne kan være bekendt at komme i Nr. 12 og Nr. 13.

Mange festlige dage har Dolly også oplevet. Bl. a. på en festdag, hvor Horsens Garden gik gennem Graven og spillede »Hello Dolly«. »Ja, tilføjer Dolly, og jeg har såmænd også været ude for at møde Garden, når jeg gik tur på Søndergade. Da de unge mennesker fik øje på mig, slog de over i, ja, netop »Hello, Dolly«.

Den slags varmer. Hun lægger ikke skjul på, at arbejdet, hvor hårdt det ofte kunne væ

re, har givet hende mange dejlige oplevelser.

Skuespillere

Et helt specielt klientel har hun i mange skuespillere, der gæster Horsens. De har været utroligt trofaste over for hende.

Man behøver bare at nævne Frits Helmuth og Ghita Nørby, Susse Wold og Bent Mejdning, Erik Mørk, Ulf Pilgaard, Ole Ernst og Steen Springborg samt Henning Moritzen og Lise Ringheim. Ofte har de bestilt mad flere uger i forvejen, ikke mindst stegt flæsk med pil-kartofler og persillesovs. Kravet har hver gang været: »Du skal være sammen med os...

Dolly smiler hen for sig og siger: »Det er sket mange gange, at jeg, når de har forladt byen, har fået takkebreve fra dem. Og jeg var inviteret med til Frits Helmuths 40 års jubilæum i København som en af de få udenfor den »sædvanlige« kreds. Det er den slags, der varmer og fortæller en, at der i tilværelsen findes værdier, man skal værne om.

Hun har den opfattelse - som glad menneske - at den, der ingen humor har, burde søge invalidepension. At der ind imellem har været brug

for at slappe af, siger sig selv. I flere år har Dolly fundet sig et fristed på Gammel Skagen, og det skal ikke undre nogen, at også skagboerne har taget hende til deres hjerte og gerne har set, at hun boede der hele året rundt. Men forretningen i Horsens har trukket hende tilbage hertil,

For Dolly Dahl Jensen er dette at drive restaurant en livsstil. Hun har prøvet at være meget alvorligt syg, men hun sloges for sit liv, for, som hun siger, »Der var ingen, der skulle bestemme, hvornår jeg skal herfra jorden».

Nu fylder hun så 70. På et tidspunkt, hvor tiderne bestemt ikke er de bedste for branchen. Hun har meget at kæmpe med, og det slider både på helbred og humør. Men som sagt er hun omgivet af mennesker, som gerne vil støtte hende i håbet om, at der må komme lysere tider. Det fortjener hun for den indsats, hun har øvet som driftig forretningskvinde.

På fødselsdagen kan man kl. 8-12 made hende i beboerkollektivets fælleshus Hovmarksgården.